

LESKTAĆ (1) *vb impf*

e oraz a jasne.

praes 3 pl łeskcą (1). ◇ [*con 3 pl m pers* by łesktali.]

Sł stp notuje, Cn s.v. łechtać, Linde bez cytatu s.v. łechtać.

Drażnić, łaskotać; blandiri, lacescere, mulcere, titillare Cn:

Zwrot: peryfr. »uszy [czyje] łesктаć« = schlebiać komu (1): [heretycy] prozną chwałą fwych vczniow y łłuchączow vniesieni/ wdzięczne im rzeczy vmyślnie powiádaią/ y vszy ich łeskcą: y ták ie ná dułzy zábijaią. WujNT 217. [ále łobie pólpolicie tákíe Mistrze obieramy/ ktorzyby łesktáli świerzbiące vszy náłże/ ktorzyby nam powiedáli co łie nam podoba. WujPosN 1584 II 108 (Linde)].

Synonimy: drażnić, głaskać.

Cf [**ŁACHTAĆ**], **ŁASKTAĆ**, **ŁEKTAĆ**, **LESKTANIE**

TK